

Пахвала князю Вітаўту (1430)

Ві-тольд ва-ла-да-ру Вя-лі-кай Літ-вы аб-ша-ру Здо-леў у ва-я-раў
7
спрыт-насць рат-ну - ю тры-маць. За ві - толь-да - ва кня-жэн-не рас-квіт-неў час
12
уз - вы - шэн - ня Меў-ся зброй-ны - я ся - лен - ні на Літ-ве на - бу - да-ваць.

1. Вітольд валадару Вялікай Літвы абшару
Здолеў у ваяраў спрытнасць ратную трымаць.
За вітольдава княжэнне расквітнеў час узвышэння,
Меўся збройныя сяленні на Літве набудаваць.

2. Між вайной літвіны гартавалі моц краіны,
Дужалі дружыны ў аблавах на зуброў.
Новых вояў рыхтуючы везлі рэкрутаў у пушчу,
Каб асілкаў дзікіх б'ючы, узмужнелі між звароў.

3. Волаты ў паходах жылі ў бітвах і нягодах,
Моцны назаўсёды дух рыцэрства не слабеў.
Вітольд войскам быў усцешны як Літвы кароль належны,
Ставіў меч свой на памежжы, вораг каб прайсці ня смеў.